

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

RPO-552094-I-07/MK

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Warszawa, 22/12/02008r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**

Za pośrednictwem:

Generalnego Inspektora
Ochrony Danych Osobowych

Skarżący:

Rzecznik Praw Obywatelskich
Al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

Organ administracji:

Generalny Inspektor
Ochrony Danych Osobowych
ul. Stawki 2
00-193 Warszawa

SKARGA

Rzecznika Praw Obywatelskich

na postanowienie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 26 listopada 2008 r. (znak: DOLiS/POST-351/08/32706, dot. GI-DOLiS-024/248/07/3789), doręczone w dniu 1 grudnia 2008 r., stwierdzające niedopuszczalność wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 24 października 2008 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej zamieszczenia w treści *Raportu o działaniach żołnierzy i pracowników WSI oraz wojskowych jednostek organizacyjnych realizujących zadania w zakresie wywiadu i kontrwywiadu wojskowego przed wejściem w życie ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych, w zakresie określonym w art. 67 ust. 1 pkt 1-10 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. „Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę, o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego” (Dz. U. nr 104, poz.*

711) oraz o innych działaniach wykraczających poza sprawy obronności państwa i bezpieczeństwa Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej informacji, które mogą stanowić dane wrażliwe w rozumieniu art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 18 lipca 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-436/08/18358).

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 8, art. 50 § 1 i art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) w związku z art. 14 pkt. 6 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o *Rzeczniku Praw Obywatelskich* (Dz. U. z 2001 r. Nr 14, poz. 147 z późn. zm.) wnoszę skargę na wskazane wyżej postanowienie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zarzucając naruszenie:

- art. 183 § 1 i art. 188 ustawy - *Kodeks postępowania administracyjnego* w zw. z art. 14 pkt 6 ustawy o *Rzeczniku Praw Obywatelskich* - poprzez nierespektowanie ustawowych uprawnień Rzecznika Praw Obywatelskich, przysługujących mu jako uczestnikowi postępowania na prawach strony;

- art. 10 ustawy - *Kodeks postępowania administracyjnego* - poprzez niezapewnienie Rzecznikowi Praw Obywatelskich, jako uczestnikowi postępowania na prawach strony, czynnego udziału w każdym jego stadium oraz uniemożliwienie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w sprawie;

- art. 134 ustawy - *Kodeks postępowania administracyjnego* - polegające na nieprawidłowym jego zastosowaniu poprzez przyjęcie, iż Rzecznik nie uczestniczył w postępowaniu w I instancji w sprawie na prawach strony, co w konsekwencji spowodowało stwierdzenie niedopuszczalności wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o ponowne rozpatrzenie sprawy

i wnoszę o:

uchylenie postanowienia Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 26 listopada 2008 r. (znak: DOLiS/POST-351/08/32706, dot. GI-DOLiS-024/248/07/3789) stwierdzającego niedopuszczalność wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

UZASADNIENIE

W dniu 16 lutego 2007 r. opublikowany został *Raport o działaniach żołnierzy i pracowników WSI oraz wojskowych jednostek organizacyjnych realizujących zadania w zakresie wywiadu i kontrwywiadu wojskowego przed wejściem w życie ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych, w zakresie określonym w art. 67 ust. 1 pkt 1-10 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. „Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego” oraz o innych działaniach wykraczających poza sprawy obronności państwa i bezpieczeństwa Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej* (dalej: Raport). W treści tego Raportu, w co najmniej kilku przypadkach w stosunku do osób, których tożsamość nie budzi wątpliwości, ujawnione zostały dane wrażliwe, których przetwarzanie - zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych - jest zabronione, chyba że spełniona zostanie przesłanka z art. 27 ust. 2 ustawy. W zaistniałym stanie faktycznym okoliczność taka nie wystąpiła. Mając na uwadze ochronę praw człowieka i obywatela oraz stwierdzając, że ujawnienie w Raporcie tych danych może stanowić naruszenie tych praw Rzecznik Praw Obywatelskich (dalej: Rzecznik) podjął sprawę. Następnie, działając na podstawie art. 12 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich, pismem z dnia 22 lutego 2007 r., zwrócił się do organu do spraw ochrony danych osobowych z prośbą o zbadanie niniejszej sprawy oraz poinformowanie o zajęтым stanowisku.

W odpowiedzi - pismo Zastępcy Generalnego Inspektora z dnia 5 marca 2007 r. (sygn. GI-DOLiS-024/248/07/1373) - organ do spraw ochrony danych osobowych stwierdził, że obowiązujące ustawodawstwo wyłączyło kompetencje kontrolne tego organu w stosunku do przetwarzania danych przez wojskowe służby specjalne.

Rzecznik, nie podzielając przedstawionej argumentacji, działając na podstawie art. 14 pkt 6 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich, pismem z dnia 27 marca 2007 r., zwrócił się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (dalej: Generalnego

Inspektora) z żądaniem wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie.

Rzecznik w dniu 4 maja 2007 r. otrzymał postanowienie Generalnego Inspektora z dnia 30 kwietnia 2007 r. (sygn. GI-DOLiS-024/248/07/2676) o przekazaniu sprawy do merytorycznego rozpoznania przez Rzecznika Praw Obywatelskich, jako organu właściwego. Nie zgadzając się z rozstrzygnięciem Generalnego Inspektora, Rzecznik w dniu 10 maja 2007 r. wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy zaskarżając przedmiotowe postanowienie, które Generalny Inspektor - postanowieniem z dnia 29 czerwca 2007 r. (znak: GI-DOLiS-024/248/07/3789) - utrzymał w mocy.

Rzecznik skorzystał z prawa wniesienia skargi do sądu administracyjnego. W następstwie rozpatrzenia skargi Rzecznika z dnia 2 sierpnia 2007 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 6 grudnia 2007 r. (sygn. akt II SA/Wa 1528/07) stwierdził nieważność zaskarżonego postanowienia Generalnego Inspektora z dnia 29 czerwca 2007 r. oraz z dnia 30 kwietnia 2007 r. W konsekwencji Generalny Inspektor pozostawał związany żądaniem Rzecznika wszczęcia postępowania administracyjnego i wydania decyzji w przedstawionej przez niego sprawie.

Wobec długotrwałej beczynności Generalnego Inspektora (wyrok WSA z dnia 6 grudnia 2007 r. uprawomocnił się w dniu 8 marca 2008 r.), zobowiązanego do wszczęcia postępowania z urzędu, Rzecznik pismem z dnia 19 maja 2008 r. - nawiązując do uprzedniej korespondencji w sprawie - zwrócił się o poinformowanie, jakie działania zostały podjęte przez Generalnego Inspektora. W odpowiedzi, pismem z dnia 10 czerwca 2008 r., Generalny Inspektor (znak: GI-DOLiS-024/248/07/14464/08) powiadomił, że podjął czynności ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej oraz, że aktualnie pozostają w toku czynności mające na celu zgromadzenie materiału dowodowego. Rzecznik po wydaniu rozstrzygnięcia miał być poinformowany o zajętych przez Generalnego Inspektora stanowisku. Pismem z dnia 31 lipca 2008 r. (znak: GI-DOLiS-024/248/07/19663/08) Rzecznik został poinformowany, że decyzją Generalnego Inspektora z dnia 18 lipca 2008 r. (znak: GI-DOLiS-024/248/07/18358) umorzono postępowanie.

W piśmie z dnia 11 sierpnia 2008 r. Rzecznik zwrócił uwagę na jego status w przedmiotowym postępowaniu, tj. uczestnika na prawach strony, z którym wiązały się

określone obowiązki organu prowadzącego postępowanie, tj. zapewnienia udziału w czynnościach postępowania, jak również doręczenia decyzji. Wobec treści odpowiedzi Generalnego Inspektora z dnia 28 sierpnia 2008 r. (znak: GI-DOLiS-024/248/07/22411/08), odmawiającej Rzecznikowi przesłania decyzji. Rzecznik ponowił żądanie pismem z dnia 29 września 2008 r. W załączeniu do pisma z dnia 9 października 2008 r. (znak: GI-DOLiS-024/248/07/26885/08) Generalny Inspektor przesłał kopię decyzji z dnia 18 lipca 2008 r., wskazując jednocześnie, że jej adresatem jest Minister Obrony Narodowej. Po zapoznaniu się z uzasadnieniem wydanej decyzji o umorzeniu postępowania wszczętego na żądanie Rzecznika, w dniu 24 października 2008 r. Rzecznik skierował do Generalnego Inspektora wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Generalny Inspektor w dniu 26 listopada 2008 r. wydał postanowienie o niedopuszczalności wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (znak: DOLiS/POST-351/08/32706).

Na tle przedstawionego stanu faktycznego, w związku z oceną Generalnego Inspektora dotyczącą statusu prawnego Rzecznika w przedmiotowym postępowaniu, a w szczególności błędnego określenia zakresu jego udziału w postępowaniu administracyjnym, która to ocena miała wpływ na sposób jego prowadzenia oraz podjęte rozstrzygnięcia, należy zważyć co następuje:

Zgodnie z art. 80 w związku z art. 208 Konstytucji RP Rzecznik jest konstytucyjnie wyodrębnionym organem ochrony prawa. Podejmuje czynności przewidziane w ustawie, jeśli poweźmie wiadomość wskazującą na naruszenie wolności i praw człowieka i obywatela wskutek działania lub zaniechania organów, organizacji i instytucji obowiązanych do ich przestrzegania i realizacji.

Podejmując sprawę Rzecznik może samodzielnie prowadzić postępowanie wyjaśniające (art. 12 pkt 1 ustawy) albo też zwrócić się o zbadanie sprawy do właściwych organów (art. 12 pkt 2 ustawy). Wybór sposobu prowadzenia sprawy ma charakter pragmatyczny - powinien doprowadzić do skutecznego wyjaśnienia czy w danej sprawie doszło do naruszenia wolności i praw. Zwracając się o zbadanie sprawy Rzecznik powoduje co do zasady uruchomienie przez właściwy organ określonej procedury, która - w przypadku stwierdzenia naruszenia wolności lub praw - powinna doprowadzić do zastosowania przez ten organ przewidzianych przez prawo środków. Rzecznik działając w tym trybie może wskazywać kierunki, w których organ powinien prowadzić

postępowanie oraz okoliczności, które powinny zostać przeanalizowane w toku badania sprawy - wyznacza zatem właściwemu organowi granice, w jakich sprawa powinna być badana, a w szczególności jej zakres przedmiotowy. Na podstawie przedstawionych rezultatów prowadzonego postępowania Rzecznik ocenia, czy i jakie dalsze działania powinien podjąć w danej sprawie.

Rzecznik po dokonaniu analizy Raportu stwierdził, że istnieją przesłanki dla uznania, iż zamieszczenie w treści Raportu informacji, które mają charakter danych wrażliwych w rozumieniu art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *o ochronie danych osobowych*, mogło stanowić naruszenie przysługującego każdemu prawa do ochrony jego danych osobowych. Wobec powyższego sprawa ta została podjęta do prowadzenia. Rzecznik, korzystając z przysługujących mu ustawowych środków działania, na podstawie art. 12 pkt 2 ustawy *o Rzeczniku Praw Obywatelskich*, zwrócił się do Generalnego Inspektora o zbadanie niniejszej sprawy i poinformowanie o zajęтым stanowisku. Tym samym, już przy pierwszej swej czynności Rzecznik dał wyrazie do zrozumienia, iż ma zamiar aktywnie uczestniczyć w postępowaniu w przedmiotowej sprawie. Zauważyć należy, iż z chwilą powiadomienia właściwego organu o udziale w postępowaniu, Rzecznik uzyskuje prawa strony (art. 188 KPA), w tym także możliwość korzystania - na zasadach przysługujących stronom postępowania - z przewidzianych prawem środków zaskarżenia rozstrzygnięć administracyjnych (S. Trociuk *Komentarz do ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich*, Warszawa 2005, s. 74).

Zauważyć także należy, że Rzecznik nie przekazał sprawy według właściwości (art. 11 pkt. 3 ustawy *o Rzeczniku Praw Obywatelskich*), lecz podejmując sprawę wystąpił o ustosunkowanie się do jej przedmiotu organu, w którego zakresie działania pozostają kwestie objęte jego zainteresowaniem. Generalny Inspektor pozostawał więc zobligowany do uruchomienia stosownego postępowania mającego na celu rozpatrzenie przedstawionej sprawy co do meritum. Jak wynika z przytoczonej wyżej informacji, Generalny Inspektor stanął na stanowisku, iż nie jest właściwy do merytorycznego rozpoznania sprawy.

W ocenie Rzecznika Generalny Inspektor pozostawał bezczynny, ponieważ niezgodnie z prawem zaniechał wszczęcia postępowania. W takich sytuacjach Rzecznik uprawniony jest do skierowania do organu żądania wszczęcia postępowania administracyjnego. Żądanie to, wbrew ocenie Generalnego Inspektora, nie stanowiło

sprecyzowania wcześniejszego stanowiska Rzecznika, lecz realizację ustawowych kompetencji wobec sposobu rozpatrzenia uprzednio złożonego wniosku Rzecznika. Zgodnie bowiem z art. 14 pkt 6 ustawy o *Rzeczniku Praw Obywatelskich* Rzecznik może zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnieść skargi do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w tych postępowaniach - na prawach przysługujących prokuratorowi. Artykuł 188 ustawy - *Kodeks postępowania administracyjnego* (dalej: KPA) stanowi, iż prokuratorowi, który bierze udział w postępowaniu w przypadkach określonych w art. 182-184, służą prawa strony.

Na podstawie art. 14 pkt 6 ustawy o *Rzeczniku Praw Obywatelskich* Rzecznik zwrócił się zatem o wszczęcie postępowania administracyjnego. Należy podkreślić, że takie żądanie Rzecznika jest dla organu wiążące (A. Wróbel w: M. Jaśkowska, A. Wróbel, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz* Kraków 2005, s. 1040). Generalny Inspektor był więc zobowiązany do wszczęcia postępowania z urzędu.

Stosownie do dyspozycji art. 61 § 3 KPA datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej. Obowiązek wszczęcia postępowania powstał już w dacie wniesienia pierwszego wniosku Rzecznika, tj. w dniu 22 lutego 2007 r.; Generalny Inspektor nie powinien zaś mieć żadnych wątpliwości co do istniejącego obowiązku prawnego w dacie doręczenia wniosku Rzecznika z dnia 27 marca 2007 r. Rzecznik o podjętych przez Generalnego Inspektora czynnościach ukierunkowanych na wydanie decyzji administracyjnej i gromadzeniu materiału dowodowego został poinformowany - po uprzednio zgłoszonym zapytaniu - dopiero pismem z dnia 10 czerwca 2008 r.

Generalny Inspektor, prowadząc postępowanie po uprawomocnieniu się wyroku WSA z dnia 6 grudnia 2007 r., wbrew obowiązującym przepisom oraz stanowi faktycznemu w sprawie, wyłączył z niego Rzecznika jako uczestnika na prawach strony. Niniejsze wywodził z faktu, iż Rzecznik nie powiadomił organu o udziale w postępowaniu. Zdaniem Generalnego Inspektora brakowało bowiem podstaw do przyjęcia, że skierowane przez Rzecznika żądanie wszczęcia postępowania było tożsame ze zgłoszeniem woli uczestniczenia w nim. Ponadto powołano, że w świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego niedopuszczalne jest domniemywanie udziału prokuratora w

postępowaniu administracyjnym (wyrok z dnia 4 kwietnia 2005 r., sygn. akt II GSK 3/2005).

Odnosząc się do tej argumentacji należy przede wszystkim zwrócić uwagę, że w rozwinięciu przytoczonej tezy Naczelny Sąd Administracyjny zajął stanowisko, iż „udział ten /prokuratora w postępowaniu administracyjnym na prawach strony/ musi być oparty bądź o złożone przez niego /prokuratora/ żądanie wszczęcia postępowania administracyjnego /art. 182 KPA/, bądź oświadczenie o przystąpieniu do już toczącego się postępowania administracyjnego /art. 183 KPA/” (zob. uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 kwietnia 2006 r., ONSAiWSA 2006 3 poz. 68). W niniejszej sprawie postępowanie zostało wszczęte na żądanie Rzecznika. Spełniony był zatem warunek uznania jego statusu jako uczestnika postępowania na prawach strony, ze wszelkimi wiążącymi się z tym konsekwencjami, w tym zwłaszcza obowiązkiem umożliwienia realizacji przysługujących praw o charakterze procesowym, jak np. skorzystania z uprawnień wynikających z art. 10 KPA, czy złożenia i merytorycznego rozpoznania przez Generalnego Inspektora wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Ponadto, jak podkreśla się w literaturze przedmiotu, z art. 188 KPA wynika, że pojęcie „udział prokuratora w postępowaniu administracyjnym” (odpowiednio: Rzecznika) należy rozumieć szeroko (A. Wróbel w: M. Jaśkowska, A. Wróbel, *op. cit.*, s. 1038). Rzecznik ma zatem nie tylko prawo żądania wszczęcia postępowania (art. 182 KPA), ale także udziału w każdym jego stadium (art. 183 KPA).

Aktywność Rzecznika w toku przedmiotowego postępowania nie pozostawiała wątpliwości co do jego zainteresowania rozstrzygnięciem sprawy przez Generalnego Inspektora. Generalny Inspektor w początkowej fazie postępowania zdawał się przyznawać Rzecznikowi status uczestnika na prawach strony - doręczając postanowienia, tocząc spór przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym - później jednak, z niezrozumiałych względów, od tego odstąpił. Jak zaznaczył w uzasadnieniu do skarżonego postanowienia, Rzecznik nie brał udziału w przeprowadzonym przez organ ochrony danych postępowaniu w pierwszej instancji w charakterze uczestnika na prawach strony. W istocie, Rzecznik na etapie czynności ukierunkowanych na wydanie decyzji, podjętych po uprawomocnieniu się wyroku WSA z dnia 6 grudnia 2008 r., bezpodstawnie został pozbawiony wiążących się z tym statusem uprawnień. Generalny Inspektor nie powiadamiał go o podejmowanych

czynnościach oraz o zebranych materiale, który miał stanowić podstawę do wydania decyzji. Wbrew dyspozycji normy z art. 10 KPA nie umożliwił on Rzecznikowi wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W świetle uzasadnienia decyzji z dnia 18 lipca 2008 r. Generalny Inspektor nie wziął pod uwagę prezentowanej przez Rzecznika argumentacji. Trudno uznać za słuszne rozumowanie Generalnego Inspektora, który w toku postępowania najpierw pozbawia uczestnika możliwości odpowiedniej w nim partycypacji, a następnie próbuje z tego naruszenia praw procesowych wyprowadzić korzystne dla siebie skutki. Wydając postanowienie stwierdzające niedopuszczalność wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy ze względu na brak legitymacji Rzecznika do jego wniesienia (który zdaniem organu nie brał udziału w postępowaniu w pierwszej instancji), zwalniał się tym samym z obowiązku merytorycznego ustosunkowania się do podniesionych w nim zarzutów. W przedmiotowej sprawie nie wystąpiły przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 134 KPA. Generalny Inspektor zobowiązany był do rozpatrzenia wniosku Rzecznika z dnia 24 października 2008 r. i w przypadku uznania bezzasadności zawartych w nim twierdzeń winien umorzyć postępowanie odwoławcze na zasadzie art. 138 § 1 pkt 3 KPA (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 1999 r., ONSA 1999 4 poz. 119).

Dodatkowo zastanawiające w postępowaniu Generalnego Inspektora jest to, że przypisał on przymiot strony organowi, który stwierdził, że „nie jest właściwy do zajmowania stanowiska w przedmiotowej sprawie” (pismo Ministerstwa Obrony Narodowej z dnia 23 maja 2008 r.). Ponadto, pominięcie przez Generalnego Inspektora przedstawionej przez Rzecznika argumentacji uzasadniającej właściwość Generalnego Inspektora do merytorycznego rozpatrzenia przedstawionej mu sprawy oraz brak możliwości wypowiedzenia się co do zebranych materiałów przed wydaniem decyzji - na zasadzie art. 10 KPA - mogło mieć istotny wpływ na treść decyzji z dnia 18 lipca 2008 r. (umorzenie postępowania ze względu na jego bezprzedmiotowość - art. 105 § 1 KPA). Nie sposób przyjąć, by tego rodzaju postępowanie mogło być prawidłowe. Generalny Inspektor zobowiązany był do ustosunkowania się do wyjaśnień i opinii przedstawianych przez Rzecznika w toku całego postępowania.

W szczególności należy zwrócić uwagę, że Generalny Inspektor przyjął, że w odniesieniu do Raportu nie jest organem właściwym w sprawie ochrony tzw. danych

osobowych wrażliwych wymienionych w art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Rzeczywiście art. 43 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych wyłącza uprawnienie Generalnego Inspektora do wydawania decyzji administracyjnych w odniesieniu do zbioru danych objętych tajemnicą państwową. Jednak art. 70c ust 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. *Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego* wynika, że postanowienie Prezydenta RP o podaniu Raportu do publicznej wiadomości jest równoznaczne ze zniesieniem klauzuli tajności. Tak więc z tą datą (tj. z datą wydania postanowienia o podaniu Raportu do publicznej wiadomości) zdezaktualizował się brak właściwości rzeczowej po stronie Generalnego Inspektora w zakresie określonym w art. 12 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, co wynika wprost z gramatycznego brzmienia art. 43 ust 2 tej ustawy. Od dnia wydania przez Prezydenta RP postanowienia znoszącego klauzulę niejawności Generalny Inspektor nie mógł więc powoływać się na brak swojej właściwości rzeczowej w zakresie wydawania decyzji administracyjnych i rozpatrywania skarg w sprawach wykonania przepisów o ochronie danych osobowych na tle Raportu. Taka konstatacja z procesowego punktu widzenia oznacza, że brak było podstaw do zakończenia postępowania decyzją umarzającą postępowanie. Postępowanie powinno zostać zakończone decyzją orzekającą co do istoty.

W związku z powyższym, wnoszę jak na wstępie.

Z upoważnienia
Rzecznika Praw Obywatelskich.

/-/ Stanisław Trociuk
Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich